

de finere og dyrere Uldmanufaktur *højere* end de grovere og billigere“, men for Helldsartikler gaar Forslaget alligevel den stik modsatte Vej og nedsætter Tolden paa de „finere og dyrere“ Kvaliteter.

Ganske vist søges nu Tanken om en Graduering af Tolden efter Værdi indenfor Vægttoldens Ramme realiseret gennem den ovenfor nævnte Deling af den nugældende Pos. 160 i halvuldne og heluldne Alenvarer. Motiverne indrømme dog selv, at denne Deling væsentlig kun er valgt, fordi Toldvæsenet derved faar „et praktisk anvendeligt Skel“, medens et virkeligt Hensyn til at skabe „Overensstemmelse“ mellem Toldsatserne og „Varens Værdi“ maatte føre til „en Deling efter Stoffets Traadeantal“. Og uimodsigeligt er det da ogsaa, at for alle lette Stoffer med Rending af fint Bomuldsgarn eller merceriseret Garn og Kamgarns-Islæt vil det samme komme til at gælde som for bedre Hellds-Artikler: Tolden bliver i Forhold til Varens Værdi for ringe, baade fra Stats-Finansernes Beskatnings-Synspunkt og fra Hjemmeindustriens Beskyttelses-Standpunkt.

Fra dette sidste stiller det sig nemlig for den danske Klædefabrikation som et legitimt og berettiget Ønske: at faa Lov til i Ly af Toldloven at højne sit faglige Niveau og at fortsætte den Udvikling, som netop er i fuld Gang; fra overvejende Fremstilling af grovere og sværere Varer til en kombineret Tilvirkning af bedre og billigere Kvaliteter ved Siden af hinanden. Den Indvending mod Toldbeskyttelse, man ofte hører fremført fra frihandelsvenlig Side: at den er en Sovepude, som den indenlandske Industri lægger sig saa trygt til Hvile paa, at den glemmer eller forsømmer at følge med Tiden, rammer i hvert Fald ikke vor indenlandske Klædeindustri — den høje Arbejds løn gør det ligefrem her i Landet til en bydende Nødvendighed altid at holde det maskinelle Materiel og den hele Teknik fuldt ud paa Tidens Højde. I de pæste Klædefabrikker her i Landet har man allerede i længere Tid været godt inde haa at fremstille bedre Kvaliteter og har ogsaa naaet smukke tekniske Resultater, hvorimod de økonomiske netop kun kunne forventes i Fremtiden.

Hele denne glædelige Udvikling, som jo netop er i fuld Overensstemmelse med den opdragende og kulturfremmende Indflydelse, man ved Beskyttelsen tilstræber at udøve, vil imidlertid med eet Slag blive fuldstændig standset, hvis de nu foreslaaede Toldnedsættelser føres igennem.

Et Eksempel vil anskueliggøre dette: Vi tage en Varesort, som netop i stort Omfang importeres her til Landet, et af den bedre, velsituerede Middelstand meget stærkt brugt Habitstof af farvet og meleret Kamgarn til en en gros-Salgpris af Kr. 4,00 og en Vægt af ca. 70 Kvint pr. Alen. For en saadan Vare vil der fremtidig, altsaa 4 Aar efter den ny Toldlovs Ikrafttræden, være at opkræve en Told af Kr. 1,10 pr. Kilo = $38\frac{1}{2}$ Øre pr. Alen, hvilket er 9 pCt. af Varens Salgs værdi en gros. Til en Alen af dette Stof medgaar der 82,4 Kvint kulørt Kamgarn ($82,4 \div 15$ pCt. Svind i Fabrikationen er = 70 Kvint, som ovenfor angivet); der maa indføres fra Udlandet, da der ikke findes og neppe nogen Sinde vil blive indrettet Kamgarnsspindier her i Landet. Til disse 82,4 Kvint maa endvidere lægges 11,6 Kvint pr. Alen for Spolerne, hvorpaa Garnet indføres, da disse fortoldes som Garn*), altsaa ialt 94 Kvint pr. Alen, 94 Kvint a 30 Øre Told pr. Kilo giver 14,10 Øre, og disse, dragne fra den færdige Vares ovennævnte Told pr. Alen, $38\frac{1}{2}$ Øre, levne saaledes kun en Beskyttelse af 24,40 Øre — eller 6,1 pCt. af Varens Værdi. Herfra maa der fradrages udlagt Told for Maskiner, Sæbe, Lim, Olie og andre Hjælpemidler i Fabrikationen, saa at der overhovedet højst kan regnes seks (6) pCt.s Beskyttelse.

Enhver kan sige sig selv, at en saa lav Beskyttelse faktisk og praktisk er ensbetydende med ingen Beskyttelse. Man maa jo vel huske paa, at den danske Fabrik, som stadig og udelukkende er henvist til den indenlandske Afsætning, i en ganske anden Grad end sin udenlandske Konkurrent maa passe paa at opretholde sine Fabrikaters Renomme — hans Kunder vide desuden kun altfor godt, at den danske Fabrik med sit Salg er indskrænket til Danmark alene, og stille derfor de skrappet mulige Fordringer i Henseende til billige Priser og kulante Salgskonditioner. Den danske Køber af større Kvantiteter vil endelig, selv ved noget højere Priser, ofte foretrække udenlandske Varer fremfor danske, fordi han derved kan sikre sig Enesalget af møn-

*) Den erlagte Told for Spolerne kan for Tiden søges refunderet ved Genudførsel af disse; dette ses ikke at være hjemlet i det ny Toldlovsforslag.